

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף מב.

לשונות זהורית דלהלן מה היה משקלן?

של מזורע	של שער המשתלח	של פרה ¹	
שקל - ב' זוז	שני סלעים - ח' זוז	משקל עשרה זוז	לרבין בשם ר' יונתן
-----	-----	חד אמר: עשרה זוז וחד אמר: שקל ²	לר' יוחנן
-----	חד אמר: עשרה זוז וחד אמר: שקל	-----	לר' ירמיה מדיפתי

האם שחיטת פרה אדומה ופרו של אהרן כשרה בזר, ומנין?

פרו של אהרן	פרה אדומה	
שחיטה לאו עבודה היא ⁴	פסולה - דכתיב אלעזר וחוקה ³	לרב
פסול - דכתיב אהרן וחוקה	כשרה - דכתיב "וְשַׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו" ⁵	לשמואל

יומא דף מב:

עבודות דלהלן האם כשרות בלילה כביום ובאשה כבאיש, או לא, ומנין?

מנין?	מה הדין?	
לגבי יום ולילה	לגבי איש ואשה	הזאת מימיה
"ביום השלישי" - ביום ולא בלילה	"וטבל במים איש טהור" - ולא אשה	פסולה
דכתיב "תורת" - תורה אחת לכל עבודתה	בכולהו כתיב או אלעזר או כהן	פסולה
דכתיב "וזאת" - דוקא, ואל תוסיף ¹	לא כתיב בהם אלעזר או כהן	כשרה
		הזאת מימיה שחיטה, קבלת הדם, שריפתה, השלכת עץ ארז אוזב ושני תולעת
		אסיפת אפרה, מילוי מים, וקידוש

¹ והיינו אליבא דר' שמעון בן אלעזר דיש לפרה שיעור, דכבר נתבאר לעיל (דף מא :) שרב יוסף נקט שלשון של פרה אין לה כלל שיעור, והיינו כשיטת רבי וכפי שתירץ רבא.

² רב דימי בשם ר' יוחנן בריה הסוגיא אמר ששמע ג' לשונות - אחד עשרה זוז ואחד שני סלעים ואחד שקל, ואין לו לפרש, ושוב אמר ר' יוחנן שפליגי בלשון של פרה ר' שמעון בן חלפתא ורבנן חד אמר משקל עשרה זוז ואחד אמר משקל שקל.

³ כתיב במעשה הפרה (במדבר יט: ג) "וַיִּשְׁחַט אֹתָהּ אֶל אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְגו' וְשַׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו" - וכיון דכתיב "אלעזר" ש"מ דבעינן כהן, וכתיב בפרה (שם: ב) "זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה" - "חוקה" לעיכובא.

⁴ פי', אף דכתיב ג"כ בפרו של אהרן (ויקרא טז: ו) "וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ" - וש"מ דבעינן כהן, וכתיב ביה (שם: לד) "וְהִקְרִיב אֶת לֶחֶם חֻקַּת עֹלָם", בכל אופן לא קאי על השחיטה שאינה עבודה. [והטעם ששחיטה אינה עבודה, הביאו תוס' (בד"ה שחיטה) דרש"י מפרש בכל מקום משום שאינה כשרה בזר, והקשו על זה. והם פירשו, משום שנוהגת גם בחולין, ועוד דלא בעינן שיהיה השוחט בפנים]. והקשתה הגמ', אי"כ גם גבי פרה נימא דשחיטה לאו עבודה היא, ותירצה, דכיון שפרה היא קדשי בדק הבית - לא שייך בה חילוק עבודות, וכולן שוות בה, ואם אחת מהן צריכה כהן ש"מ שכולם צריכות כהן.

⁵ ודייקנן שיהיה אפי' זר שוחט ואלעזר רואה.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף מב:

מי עושה את הפרה לדורות², ומנין?

איכא דאמרי	מי עושה?	ומנין?
ואיכא דאמרי	כהן הדיוט	מזה שלא פירשה התורה - ש"מ כל כהן כשר
איכא דאמרי	כהן גדול	גמר "חוקה" "חוקה" מיוה"כ - להצריך כה"ג

לא היתה הפרה רוצה לצאת אין מוציאין אחרת עמה, מנין?

לת"ק ר"ש	אין מוציאין לא שחורה	אין מוציאין גם לא אדומה	האם מוציאין חמורה?
לרבי	שלא יאמרו שחורה שחטו	שלא יאמרו שנים שחטו ³	אפשר להוציא ⁴
"אותה" לבדה, שלא יוציא שום אחרת עמה			

¹ והקשתה הגמ' "מה ראית" לרבות מ"תורת" את אלו, ולמעט מ"וזאת" את אלו. ותירצה, שאנו לומדים דוקא את העבודות שהם דומיא דהזאה - דבהזאה מצינו לפסול להדיא בלילה, ולכך דוקא עבודות שדומות להזאה שפסולות באשה - לומדים ג"כ שיהיו פסולות בלילה, אבל עבודות שאינן דומות להזאה דכשרות באשה (ומשום שלא כתוב בהם אלעזר או כהן), ה"ה שכשרות בלילה דלא לומדים אותם מהזאה.

² בסוגיין אמר עולא על כל פסוקי פרה אדומה שיש מהם "משמע מוציא מיד משמע" (פי', שדין הנשמע מפסוק אחד כגון שבעבודה פלונית האמורה בפסוק זה צריך דוקא סגן, בפסוק אח"כ בעבודה אחרת יש משמעות להוציא ממנו, ומשמע ממנו שאין צריך בזו העבודה אחרת סגן). "ומשמע ממילא" (פי', שיש דינים שהשמיע אותנו הפסוק באיזה עבודה, וממילא משמעותם נכונה גם בעבודות הנזכרות בפסוק הבא). והפסוק הראשון שנדרש הוא (במדבר יט: ג) "וַיִּנְתְּנָם אֲתָהּ אֶל אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן" - ודרשינן "אותה" לאלעזר (שהוא סגן) ולא לדורות לאלעזר.

³ ואסור לשחוט שנים, מב' טעמים: (א) משום שכל מלאכה הנעשית עמה פוסלת אותה, וא"כ גם מלאכה של פרה אחת פוסלת אותה. (ב) דדרשינן "ושחט אותה" - שלא ישחוט אחרת עמה.

⁴ דהוא דריש טעמיה דקרא, ומפרש שדוקא שחורה או אדומה אחרת יש למעט מהפסוק "אותה" - אותה לבדה, ולכן אינו ממעט לחמורה.